DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.
Voor den geheelen jaargang voor Soerabaya ƒ 15.—
Idem franco per post. „ 17.—
Voor den eersten halven jaargang voor „ „ 7.50
Idem franco per post. „ 9.—
De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*.

MAANDAG 5 JANUARIJ.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN: behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

No. 2. VERANTWOORDELIJKE UITGEVERS E. FUHRI & CO, TE SOERABAYA. 1857.

Door de late aankomt van den post zijn wij verhinderd het officieele gedeelte der *Javasche Courant* van heden mede te deelen.

OFFICIEEL GEDEELTE.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR-GENERAAL VAN NEDERLANDSCH-INDIE,

Den Raad van *Nederlandsch-Indie* gehoord;

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, Salut!

doet te weten:

Dat Hij,

In aanmerking nemende dat het wenschelijk is omtrent het over boord werpen van ballast eene algemeene voorziening daar te stellen;

en lettende op de artikelen 20, 29, 31 en 33 van het reglement op het beleid der regering van Nederlandsch-Indie;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Wordt buiten werking gesteld het besluit van 17 April 1846 no. 6 (staatsblad no. 13), houdende verbod tegen het over boord werpen van ballast langs de [illegible] va-demen diep.

Art. 2. Art. 8 van het haven-reglement op het in- en uitgaan, aukeren, liggen en vertrekken der schepen op de reeden en de verpligting der havenmeesters en gezaghebbers, vastgesteld bij publikatie van Kommissarissen-Generaal over Nederlandsch-Indie van 28 Augustus 1818 (staatblad no. 61), wordt gewijzigd als volgt:

Geen ballast mag geworpen worden van boord van een ter reede zeilend of liggend schip, op verbeurte van eene boete van tien gulden voor elken last waarop het schip gemeten is.

Geen ballast mag, ook buiten de grenzen der reeden, geworpen worden van boord van eenig schip of eenige plaats binnen of langs de kusten van eenig gewest van Nederlandsch-Indie, in minder dan tien vademen diepte, op verbeurte van eene gelijke boete van tien gulden voor elken last waarop het schip gemeten is.

Aan de aanbrengers van overtreding van dit verbod wordt toegekend een derde gedeelte van de boeten door de overtreders van hetzelve voldaan.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze in het staatsblad van Nederlandsch-Indie geplaatst en, voor zooveel noodig, in de Inlandsche en Chinesche talen aangeplakt worden.

Gelast en beveelt voorts, dat alle hooge en lage kollegien en ambtenaren, justicieren en officieren, ieder voor zooveel hem aangaat, aan de stipte naleving dezer de hand zullen houden, zonder oogluiking of aanzien des persoons.

Gedaan te *Buitenzorg*, den 23sten December 1856.

CHS. F. PAHUD.

De Algemeene Sekretaris,
VAN DE GRAAFF.

(Staatsblad no. 84.)

ADVERTENTIEN.

STERFGEVAL.

Heden overleed ons geliefd oudste kindje in den ouderdom van ruim 19 maanden.

SOERABAYA, G. H. KUNEMAN.
29 *December* 1856. D. KUNEMAN,
(3) MARTHERUS.

VERTREK VAN SCHEPEN.

DE STOOMBOOT PALEMBANG.

Gezagvoerder H. J. ROSEBOOM, vertrekt naar BATAVIA via SAMARANG, op *den 4den* en 18*den Januarij a. s.* Adres bij

SOERABAYA, W. CORES DE VRIES.
22 *December* 1856. (752).

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het uitmuntend en snelzeilend Nederlandsche Barkschip *CONSTANTIA*, kapitein E. VONCK.

Door deszelfs zeer doelmatige inrigtingen en de aanwezigheid van eenen gepromoveerden doctor beveelt zich deze bodem voor den overvoer van passagiers bijzonder aan, en zal dezelve medio Januarij tot vertrek van hier gereed zijn.

Nadere informatien bij den Gezagvoerder in het *Hotel Montoft*, dan wel bij

De Agenten,
(4) RUYL CRAMER & CO.

De firma DOBBELAERE & Co is heden ontbonden, zullende de affaire van af primo Januarij 1857 worden voortgezet door den overgebleven werkenden vennoot, onder de firma WEYERMANS & Co.

(1) PASOEROEWAN *den* 31*sten December* 1856.

De heer C. L. VAN DER VOORT is op heden als lid onzer firma uitgetreden.

SOERABAYA, A. BOUMAN & CO.
1 *Januarij* 1857. (11)

De heer F. W. ENGELS heeft sedert primo Januarij de generale volmagt onzer firma.

(10) B. J. VAN ECK & CO.

De Heer G. E. BROEKHUIS heeft van afheden onze algemeene procuratie.

SOERABAYA, (13)
1 *Januarij* 1857. SCHIMMELPENNINCK & CO.

MARTENS & CO

ONTVINGEN OP NIEUW.

DRAPER'S INKSTAND, een zeer doelmatige Inktkoker, bijzonder voor dit klimaat geschikt.

Fraaije vergulde en witte POMP-INKTKOKERS.

ENCRIERS CACHETEUR.

STEMPELDOOZEN.

Stellen van 170 KOPEREN DRUKLETTERS, met Stempels en toebehooren, in eenen zeer netten houten doos.

STEMPEL INKT.

PAPIER DE LUXE.

Bijzonder best 4° en 8° POSTPAPIER.

Fransche en Imitation Engelsche KANTOORBOEKEN met koper beslag.

ORDINAIRE DITO.

KANTOOR-ALMANAKKEN in vijf kleuren, onopgeplakt à ƒ 1. — Opgeplakt à ƒ 2.

ZAK-ALMANAKKEN, franco à ƒ 2.

Fraaije KINDERBOEKJES en PRENTEN.

VISITE KAARTJES, wit en d°. verguld op snee.

Bijzonder goede SCHRIJF- en COPIEER-INKT.

Fraaije STALEN PENNEN van *Blanzij, Poure & Co.*, enz. enz. (2)

WAT EEN DUIKER AL WEET TE VERTELLEN E UIT DE DIEPTE DER ZEE.

(*Vervolg en slot.*)

Terwijl wij op den boden der zee rondwandelden, zagen wij, vlak boven onze hoofden, even als een donkere wolk aan den hemel, ons schip langzaam voortdrijven. En ginds, eenige honderd ellen voor ons, verhief zich de vreesselijke gestalte van de pikzwarte rots, die ons oog het eerst in de verte aanschouwd had.

Nogthans waren wij niet volkomen zeker, of het hier de plaats was, waar *de Marmion* gezonken was. Spoedig echter konden wij een donker en rond voorwerp onderscheiden; Rimmer gaf mij een stoot en wees mij zulks aan; ik wenkte hem toestemmend en wij haastten ons nog meer. Binnen weinige minuten kwamen wij zoo digt bij de rots, dat het straks genoemde voorwerp als een ster ons het vaartuig, welks romp hier lag, aanwees.

Plotseling stootte Rimmer mij weder aan en wees mij naar boven; toen ik in de rigting, welke zijne hand aangaf, zag, bemerkte ik dat de geheele oppervlakte water boven onze hoofden vreeselijk in beweging was.

Een oogenblik huiverden mijne leden; dat was echter spoedig gedaan. Wij bevonden ons in een gevaarlijken toestand. Een storm was in aantogt.

Zouden wij nu, zoo digt bij het doelwit van ons streven, weêr omkeeren? Het lag nu voor ons; wij waren er vlak bij. Neen, ik wilde niet. Ik gaf Rimmer het teeken om voorwaarts te gaan, en wij vervolgden onzen koers.

Thans verhief zich de rots voor ons somber en vreesselijk. De ruwe kanten waren door het invretende water zoo goed als verdwenen en op sommige plaatsen met tal van planten bedekt. Wij gingen verder voort, klauterden over eene spits, die uit de klip stak, en zie — daar lag de stoomboot.

De Marmion was loodregt gezonken, en stond, tusschen de rots inéén geklemd, regtop, als vroeger op de werf. Wij liepen spoedig naar haar toe en klommen aan boord. Daar klonk een dof gekerm ons in de ooren, hetgeen een waarschuwend teeken was dat een gevaar ons bedreigde. Wat wij te doen hadden, moesten wij zoo snel mogelijk doen. Rimmer ijlde naar de kajuit, ik naar het ruim; ik klom de ladder af om naar de timmermans-werkplaats te gaan.

Alles was weg en vol water. De golven der zee waren overal ingedrongen en hadden het menschenwerk als speelgoed vernield. Ik ging naar het ruim. Plotseling werd ik door een geruisch op het dek met schrik opgejaagd. De zware voetstappen van een mensch, die in doodelijken angst of in vreesachtige haast zich voortspoedt, klonken in mijn oor. Mijn hart klopte hevig, want het was verschrikkelijk om 't aan te hooren, daar in de zwijgende diepte der zee.

— Het was slechts Rimmer.

Zoo vlug, als de zwaarte Mijner uitrusting het toeliet, klom ik door de eerste de beste opening, die ik zag, trok de ladder naar mij toe en spong op het dek.

Het was Rimmer.

Hij kwam naar mij toe, klemde zich aan mijn arm vast, terwijl hij hem krampachtig drukte, en wees mij de kajuit. Ik wilde naar binnen gaan. Hij zette zijn voet voor mij en trachtte mij tegen te houden. Hij wees op de boot en drong met gebaren, alsof hij krankzinnig was, bij mij aan, om naar boven te klimmen. Het is een vreesselijk gezigt, die stomme teekenen van iemand, die door en door verschrikt is. Al die wenken, als men noch aangezigt ziet, noch stemmen hoort, zijn huiveringwekkend.

Hoewel ik zijn gelaat niet kon zien, zoo zag ik toch zijne oogen, welke door het plompe masker heen, als kolen vuurs brandden.

— Ik wil naar binnen! — schreeuwde ik. Ik sprong van hem van daan. Hij sloeg zijne handen inéén, maar durfde mij niet te volgen.

Iemand van middelbare jaren, bekend met de Fransche, Engelsche, Hoog- en Nederduitsche talen, alsmede niet onbekend met administratie en boekhouding, zag zich gaarne hier of elders geplaatst.

Reflecteerenden gelieven zich te adresseeren bij de uitgevers dezes. (14)

f 80,000

IN LEEN te bekomen onder verband van onroerende goederen. Te bevragen bij den heer A. J. Anemaet, te *Soerabaya.* (795)

TE KOOP

STAATSBLAD VAN NEDERLANDSCH-INDIE. 1816—1856. Officiele uitgave. Compleet.
Bij (6) E. FUHRI & CO.

PAS UITGEPAKT.

Een factuur allerprachtigst GEBORDUURDE ROBES met 2, 3, 4, 5 en 6 volants.
Prachtig GEBORDUURDE ROKKEN.
» » STROOKEN.
» » ENTREDEUX.
Fraaije SATIJNEN en FLUWEELEN COIFFURES, opgemaakte STROOIJEN KINDERHOEDJES.
Bij (9) MARTENS & CO.

DUIZEND EN EEN NACHT.

Arabische vertellingen.

Drie deelen in prachtige banden.
(778) Bij E. FUHRI & CO.

ALLEMANSGADING.

IN COMMISSIE ONTVANGEN.

GOUDEN HORLOGIEN, BRACELETS, HALSKETTINGEN, enz. à comptant verkrijgbaar bij
(792) [illegible] DEELEMAN.

LOTEN [illegible]

IN DE

231STE NEDERL. STAATS-LOTERIJ

zijn per mail ontvangen en te bekomen bij de ondergeteekenden.

1 Heel Lot ad *f* 90.
1 Half „ „ „ 45.
1 Vijfde „ „ „ 20.
1 Tiende „ „ „ 10.

De trekking is aangevangen in November en eindigt Februarij 1857.

Loten voor de 232ste Loterij zijn ad *f* 85 vooruit te bevragen te Batavia en Samarang bij *Van Haren Noman & Kolff* en te Soerabaya bij *E. Fuhri & Co.* (5)

KRUISBESSEN op water en GEMBER.
(783) bij LEDEBOER & Co.

ALMANAKKEN voor 1857.

ZAKALMANAK. . . . . *f* 2.—
Franco *met* KANTOOR-ALMANAK „ 3.—
KANTOORALMANAK, opgeplakt „ 1.—
IDEM. Onopgeplakt. 0,60
IDEM met damesportretten. . *f* 1.—
(780) E. FUHRI & CO.

BOEKHANDEL LANGE & CO.

Ligt ter perse:

TOLLENS' BEGRAFENIS,

uitgegeven ten behoeve van een **GEDENKTEEKEN** dat voor Neêrlands geliefden Volkszanger zal worden opgerigt. Prijs *f* 1, — franco. De inteekening is ook opengesteld bij
(12) E. FUHRI & CO.

PRACHTIGE

TEEKENVOORBEELDEN

In eencahier van 72 stuks à *f* 25.—
Bij (7) E. FUHRI & CO.

PER MAIL ONTVANGEN.

De DAGERAAD. Jaargang II, afl. 1 en 2. Per jaargang *f* 30.—
KINDER COURANT 1856. à *f* 15.—
Bij (8) E. FUHRI & CO.

NEDERLAND.

— Den 5den November is van het Nieuwe Diep gezeild Z. M. oorlogsfregat *de Ruiter*, kapt. ter zee J. van Maldeghem, bestemd naar de Middellandsche Zee. Aan boord van dezen bodem bevonden zich de volgende officieren en adelborsten:

Kapt. ter zee H. van Maldeghem, kommand.; kapt. luit. ter zee C. Zwaanshals, 1ste offic.; luits. ter zee 1ste kl. P. Toutenhoofd en P. Lelijveld; luits. ter zee 2de kl. J. H. kniphorst, A. Dronkers, jhr. H. van Rappard en N. Sieburgh; adelb. 1ste kl. J. van Assen, G. A. Tindal, J. Haakman, L. C. Holzapffel, E. Bonn, H. E. Eyssell, A. Visser, G. Kruys, jhr. C. van der Wijck, baron A. O. d'Escury, J. Commijs en jhr. G. ven Nispen; officieren van gez. 1ste kl. F. Salbach, 2de kl. J. A. von Konigslöw, 3de kl. G. M. van Ewijck; offic. van administr. [illegible] adjunct G. Verboon [illegible] J. Deys en P. van Wage; kapt. der mariniers J. Stengel; 2de luit. J. J. Körndorffer.

— De HH. H. de Heus en Zn, B. W. Krepel en Zn. en L. J. Enthoven en Co. hebben op nieuw een adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gerigt, om, in de zaak der O.-I. duitenplaatjes, tot antwoord te doen strekken op hetgeen te dier zake in een vroeger adres der heeren P. v. Vlissingen & Co. was gezegd. De adressanten betoogen, dat, zelfs aannemende de waarheid van hetgeen door de HH. P. v. V. en Co. was beweerd, namelijk, dat in Sept. bereids een hoeveelheid van 206,000 ponden duitenplaatjes geleverd was, er dan nog te weinig geleverd was eene hoeveelheid van 994,000 ponden, vermits de te leveren hoeveelheid, volgens het contract van aanbesteding, 1,200,000 bedroeg. De adressanten betoogen verder, dat de heeren P. v. V. en Co., die niet konden praesteren, leveranciers werden, en dat, toen hun eenmaal de leverantie was opgedragen, hun voordeelen toegekend werden, waarvan in het bestek van aanbesteding geene spreke was. Zoo werd hun gegeven vrijdom van invoerregt, en zoo is hun een masse oude koperen duiten tot een gewigt van 100,000 ℔ uitgekeerd, door welker versmelting zij ontheven zijn geworden van de verpligting, om zich zelven het koper voor de eerste leverantie van plaatjes benoodigd, aan te schaffen. De heeren van Vlissingen en Co. hebben daardoor zeker een kapitaal erlangd *f* 130,000, of liever, zij zullen dat kapitaal gedurende de jaren, dat de leverantie onafgeleverd blijft, door de loutere gunst van het gouvernement niet behoeven voor te schieten. De adressanten achten dit, ofschoon zij nog meer punten zouden kunnen opgeven, voldoende om aan te toonen, dat hun verzoek tot „naleving en uitvoering der wet op het Nederl.-Indisch muntwezen," eene betere beoordeeling verdient.

— Den 14 Oct. is te Uitrecht, in bijna zestigjarigen ouderdom overleden de heer P. P. Roorda van Eysinga; een man, wiens eervol leven geheel en al aan het Vaderland was gewijd. Bij Waterloo moedig in de wapenen, op Java hoofdambtenaar, jaren lang te Breda, als hoogleeraar aan de Koninklijke Militaire Akademie, een ijverig onderwijzer der Maleische en Javaansche talen, land- en volkenkunde, eindelijk, sedert den laatsten tijd, in wèlverdiende rust, steeds dubbel werkzaam, zoo voor het belang van Indië, als ten nutte van velelei goede zaken, in het algemeen, maar bovenal ten genoegen zijner talrijke vrienden en tot vreugde van zijn hem innig liefhebbend gezin. — De edele overledene verwierf zich het Ridderkruis der orde van den Nederl. Leeuw, het Doctoraat (*honoris causâ*) in de letteren aan de Leidsche Hoogeschool, en het lidmaatschap van onderscheiden geleerde genootschappen, zoo binnen- als buitenslands. Maar meer dan dat alles nog, zag hij zich omringd door de achting en liefde van zijne medeburgers en van allen, die een braaf en verdienstelijk man weten te schatten op zijnen waren prijs.

— Uit eene mededeeling van Zr. Ms. consul-generaal te New-York ontleenen wij de volgende bijzonderheden wegens de beweging van Katoen gedurende het handelsjaar van 1 Sept. 1855 tot 1 Sept. 1856. Het totaal bedrag der ontvangsten was 3,528,000 b., en dat der uitvoeren 2,955,000 b. Van deze laatste heeft Nederland regtstreeks uit Amerika bekomen 28,099 b., of nog niet één pCt. der totale uitvoeren, waaruit blijkt dat Nederlands aandeel in den katoenhandel nog niet zeer is toegenomen, ofschoon hetzelve groter is geweest dan ooit te voren. Volgens eene onlangs gemaakte berekening bedraagt de vermeerdering van toevoeren gedurende de jaren 1851—1855 vergeleken met de voorafgaende vijf jaren 32⁶/₁₀ pCt. Het verbruik over de geheele wereld is gedurende hetzelfde tijdvak met 33⁴⁴/₁₀₀ pCt. toegenomen, en weegt dus tegen de vermeerdering van toevoeren allezins op. De oogst van dit jaar belooft goed, ofschoon de algemeene toevoer wel niet zoo groot zal wezen als verleden jaar. Wel is eene grootere oppervlakte beplant geworden, daar vele suikerplanters, afgeschrikt door de slechte oogsten, hunne velden dit jaar met katoen beplant hebben; daar tegenover staat echter, dat de kuststreken door stormen hebben geleden en het saizoen tot dusver niet zoo gunstig is als verleden jaar, terwijl de voorraad in het binnenland veel geringer zijn moet.

— Sedert eenigen tijd begint in Gelderland de zucht tot landverhuizing naar Natal bijzonder levendig te worden. Twee Nederlanders, die zich aldaar gevestigd hebben, en wier soliditeit genoegzamen waarborg geeft tegen bedrog, hebben zich beschikbaar gesteld om de voorloopige maatregelen [illegible] bij hunne overkomst reeds een en ander tot hunne ontvangst in gereedheid mogen vinden. Zij hebben zich reeds met het Engelsche gouvernement in contact gesteld tot aankoop van landerijen, verbetering der communicatie-middelen enz., en moeten voldoende toezeggingen van hetzelve bekomen hebben. Reeds zijn onlangs eenige jongelieden (hunne bloedverwanten) benevens een aantal handwerkslieden enz. derwaarts vertrokken; terwijl binnen kort nog eene dergelijke verhuizing verwacht wordt.

— Ingevolge de oproeping, dezer dagen in de dagbladen gedaan, heeft zich den 30sten een groot getal vrienden en vereerders van Neêrlands grooten Volksdichter Tollens, in het locaal Diligentia te 's Gravenhage vereenigd. De vergadering werd geleid door den heer C. G. Withuijs (voorzitter van de *'s Gravenhaagsche Rederijkerskamer*). Uit de gedane mededeelingen is gebleken, dat de aankondiging in de dagbladen is uitgegaan zoowel van den heer S. J. van den Bergh (voorzitter van het Letterkundig Genootschap *Oefening kweekt Kennis*). Na wisseling van denkbeelden, is door de vergadering besloten, eene centrale commissie te vestigen tot het oprigten van een monument ter eere van den overledene. Die commissie werd samengesteld uit bovengemelde heeren C. G. Withuijs en S. J. van den Bergh, benevens de heeren: Dr. R. C. Bakhuizen van den Brink, Mr. D. H. Levyssohn Norman, T. van West-

---

Goede hemel, welk schouwspel, hetwelk in staat was de ziel van een bepoefden duiker met ontzetting te vervullen, bood zich daar aan!

Ik moest dit met mijn eigen oogen zien.

Ik stapte voorwaarts. Ik kwam in de kajuit, maar merkte niets. Een gevoel van verachting, dat Rimmer betrof, kwam bij mij op; zulk eene laffe ziel neem ik nimmer weêr mede, dacht ik. Doch eene huivering voer mij door de leden, zoo greep de diepe stilte, die in den afgrond der zee heerschte, mij aan. Ik wandelde de lange zaal door. Hoe zullen hier de wanden van het akelig geschreeuw der in de diepte zinkende passagiers weêrgalmd hebben! Slechts de zeeman, die met zulke tooneelen bekend is, kan ondervinden, wat op zulke oogenblikken de ziel gevoelt. Ik kwam eindelijk in de achterkajuit en trad binnen.

Maar, God! Had ik niet met een krampachtig geweld, dat men, als men doodelijk verschrikt is, kan uitoefenen, aan den kant van de deur mij vastgehouden, ik zou op den grond neêrgezonken zijn. Ik stond als vastgenageld.

Voor mij zag ik de starende blikken van een hoop menschen, mannen en vrouwen, zooals zij, worstelende met den dood, door het alles overweldigende water waren overmand; ieder stond nog op de eigen plek en in dezelfde houding, waarin de dood hem overvallen had. Ieder was, toen het schip den schok had gekregen, van zijne zitplaats opgesprongen, en allen hadden zich gedrongen naar de deur. Maar het water was hun te vlug geweest. Zie, hoe zij in wilden angst de een aan de tafel, de ander aan de balken, een derde aan de wanden van de kajuit vooral vastklemden — en daar bleven staan. Aan de deur vooral moet het gedrang allervreesselijkst zijn geweest; zij lagen bij hoopen op elkander; sommigen op den grond, pogingen aanwendende om anderen van zich af te slaan, alsof het nog mogelijk ware de deur te bereiken. Een had zijn best gedaan om op de tafel te klimmen, maar was er op blijven staan, terwijl hij zich vasthield aan een ijzeren stijl. Niemand had, wat hij met krampachtigen vuist had aangevat, losgelaten; ieder stond en keek met een verwilderd gezigt de deur aan — de deur, goede hemel, neen mij, alleen. Op mij waren die angstige blikken en vreesselijk starende oogen gevestigd. Oogen, wier lichtglans vervangen was door de ijskoude blik van den dood; oogen, die, als de blikken van krankzinnigen, zonder eenige uitdrukking, voor zich heen staarden.

Mijn bloed stolde mij bijna tot ijs in de aderen.

De aanblik van den man, die op de tafel stond, was nog verschrikkelijker dan al het overige; zijne lange swarte haren fladderden hem los over zijne schouders en zijne wilde bakkebaarden met knevels gaven hem het voorkomen van een daemon. Ach, welk eene weedom en martelingen en vreesselijken doodstrijd stonden er op die vertwijfelde gezigten te lezen!

Ik telde het gevaar niets van de zee, die reeds min of meer in beroering was, toen ik de stoomboot betrad. Maar de storm had tienmaal heviger kunnen woeden, eer het hier beneden in de afschuwelijke diepte eenigzins bespeurd had kunnen worden. Intusschen was de storm weer opgestoken, zoodat het ook in de diepte meêr merkbaar werd. Plotseling kreeg de stoomboot een stoot en sidderde door den woesten aanval der bruischende golven.

Al die afschuwelijke gedaanten voor mij bewogen zich en vielen voorover. De opeengestapelde lijken werden losgewoeld. Die duivelengedaante op de tafel scheen regelregt naar mij toe te willen springen. Ik vlugtte onder het slaken van een kreet: ik dacht dat allen mij op de hielen zaten. Ik maakte mij weg en was er alleen op uit zulk een gezelschap kwijt te raken. Ik deed mijn best om de gewigten, die mij te zwaar vielen, van mij af te werpen en naar boven te stijgen.

Ik kon ze niet losmaken: ik trok er aan met waanzinnige woede — zij waren niet los te maken. De ijzeren haken waren hard geworden. Een had ik er door mijn krampachtig trekken en rukken los gekregen; maar den anderen

rheene, P. J. Landry en Jhr. Mr. J. H. Caan van Neck (burgemeester van Rijswijk).

De commissie heeft eene onbepaalde volmagt verkregen, en zal de oprigting van commissiën binnen- en buitenslands bevorderen en sich daarmede in verbinding kunnen stellen.

— Op den 29sten October overleed te Utrecht, in acht en zestigjarigen ouderdom, Carel Sirardus Willem, graaf van Hogendorp, laatstelijk (1837—1854) lid van den raad van Nederlandsch Indië, in welke betrekking hij in 1840 het gouverneur-generaalschap tijdelijk heeft waargenomen. Van zijn hand heeft men: *Coup d'oeil sur l'île de Java et les autres possessions dans l'Archipel des Indes. Bruxelles, de Mat*, 1830, een werk, dat nog steeds met vrucht kan geraadpleegd worden. Nog gaf hij uit: Tafereelen van Javaansche zeden, Amsterdam, C. G. Sulpke, 1837, waarin, in den vorm van novellen, Javaansche karakters en toestanden geschetst worden. Hij was de eenige zoon uit het eerste huwelijk van den door zijne wederwaardigheden in Indië en zijne geschriften bekenden Dirk van Hogendorp.

— Luidens een met de jongste mail bij het Departement van Kolonien uit Suriname ontvangen berigt, gedagteekend 5 October jl., was de gezondheidstoestand aldaar voldoende en heerschten rust en orde allerwege.

Ten gevolge van het heerschen der cholera op Madera en de Kaap-Verdische eilanden is in genoemde kolonie eene quarantaine van dertig dagen vastgesteld voor alle, hetzij regtstreeks van daar, dan wel na aandoen van andere plaatsen, komende vaartuigen.

— Volgens de met de jongste mail bij het Departement van Kolonien van Curaçao ontvangen berigten, heeft zich in het begin der maand September jl. de cholera op het eiland Bonaire vertoond, en onder de bevolking aldaar verscheidene slagtoffers gemaakt.

Naar bevinding van geneeskundigen heeft het slechte drinkwater, hetwelk de bevolking van Bonaire bij de aanhoudende hitte gebruikte en het nuttigen van eene aanzienlijke hoeveelheid zoowel verschen als gedroogden visch, bijgedragen tot het uitbreken dier ziekte.

Door het bestuur van Curaçao en onderhoorigheden zijn onmiddelijk de noodige maatregelen genomen ter verpleging der lijders, terwijl eene quarantaine van 20 dagen is vastgesteld voor de van Bonaire te Curaçao aankomende vaartuigen.

Op St Eustatius waren van een onlangs aldaar aangekomen detachement militairen verscheidene aan de gele koorts bezweken.

Ook te Curaçao doen zich nog gevallen van gele koorts voor.

Volgens een van den gouverneur der kolonie Curaçao ontvangen berigt vereischt de grondslag, in 1844 voor de heffing der belasting op de onroerende eigendommen vastgesteld, herziening, uit hoofde der vooral sedert 1848 toegenomen waarde dier eigendommen. Dagelijks ziet men ter hoofdplaats nieuwe woningen verrijzen, andere verbeteren of vergrooten. Evenzoo is het met de plantagien gelegen. In den omtrek van Willemstad, Otrabanda, Pietermaai en Scharlo vindt men thans geen plekje gronds meer openliggen; al de emplacementen, zelfs de minst voordeelige in ligging en plaats, zijn of worden daartoe benuttigd, en het bestuur ontvangt dagelijks aanzoek om afstand van gronden tot het opbouwen van nieuwe woningen. Huizen, die vroeger ƒ1000 à ƒ 1500 waard waren, worden thans voor ƒ 4000 en meer verkocht, en in evenredigheid is derzelver huurwaarde gestegen.

Het ingevoerde, meer vrijgevige handelsstelsel mag zeker als de hoofdoorzaak dezer ontluikende welvaart aangemerkt worden; want hoezeer de grond van Curaçao even dor en onvruchtbaar gebleven is, biedt daarentegen de gunstige ligging der schoone haven van dat eiland eene uitmuntende gelegenheid aan voor eene ruime toepassing van het bedoelde stelsel.

Een onlangs uit Paramaribo ontvangen berigt stelt ons in staat het volgende mede te deelen:

Een Portugees, die veel emigranten uit Madeira en van de Kaap-Verdische Eilanden naar Demerary had ingevoerd, heeft zijne diensten aangeboden tot overbrenging naar Suriname van aanvankelijk vijf honderd dier landverhuizers.

Hij zag kans drie à vier duizend te engageren. Het bestuur had den aanbieder verwezen naar de planters en deze hebben onmiddelijk met hem eene overeenkomst gesloten voor dien overvoer. De planters stelden zich voor, een verzoek aan den gouverneur in te dienen ter bekoming van tegemoetkoming, bij wijze van voorschot in de kosten van transport, en men vleit zich met eene gunstige schikking. Ook zou men zich in aanraking stellen met den gouverneur van Madeira, ten einde te verkrijgen dat de engagementen op de mede te deelen voorwaarden op legale wijze worden gesloten, ter voorkoming van alle misverstand, of teleurstelling van de zijde der landverhuizers.

FRANKRIJK.

— De keizerin heeft zich aan het hoofd gesteld van eene vereeniging van dames, welke ten doel heeft om aan de ambachtslieden en de behoeftige volksklasse goedkooper huizen te bezorgen. Deze vereeniging huurt namelijk appartementen, die voor bovengenoemd doeleinde dienstig zijn en verhuurt ze daarna weder tot een verminderden prijs, ten einde op deze wijze de behoeftige bevolking niet te vernederen, welke men te hulp wil komen.

— Zooals men zich zal herinneren, zou er in het aanstaande voorjaar eene groote expeditie tegen Kabylie plaats vinden. De gouverneur-generaal van Algerie had echter reeds eene expeditie tegen Klein Kabylie bevolen, ten einde de stammen in toom te houden, die op nieuw vijandelijkheden hadden gepleegd. Deze expeditie is thans ten einde gebragt na drie gevechten, waarin de Franschen de overwinning behaald en den vijand al zijne stellingen ontnomen hebben. Het verlies van hunnen kant bedroeg niet meer dan 2 dooden en 24 gewonden. De expeditie is in persoon aangevoerd geworden door den gouverneur-generaal.

Ten gevolge van deze gelukkige operatie hebben reeds verschillende fractien van den vijandigen stam hare onderwerping betuigd; terwijl de naburige stammen alle voorwaarden hebben aangenomen, die de Franschen hun opgelegd hebben. Een en ander kan welligt de voorgenomene groote expeditie in het voorjaar doelloos maken.

— Men zegt dat de bank maatregelen genomen heeft, om haren voorraad edel metaal in staven, gevoegd bij dien welke zij gekocht heeft en successivelijk ontvangt, makende te zamen een totaal van 300 millioen, aan de verschillende munten des rijks te laten munten. Aan die te Parijs wordt dagelijks gemunt voor 4,200,000 fr. aan zilver en goud, en aan die te Straatsburg voor 500,000 fr. aan zilver. De munten te Bordeaux, Rouaan en Rijssel zullen weldra, in navolging van beide eerstgemelde, de meest mogelijke bedrijvigheid aan den dag leggen.

— De *Moniteur* deelt mede, dat het Fransche koopvaardijschip *le Jeune Dieppois* in April jl. in de nabijheid van kaap Tres Forens, door de zeeroovers van het eiland Riff aangevallen is. De Fransche regering heeft over deze daad bij den keizer van Marokko de ernstigste vertoogen ingediend en de Fransche consul-generaal te Tanger heeft buitendien, ingevolge zijne instructien bij dat hof eene billijke schadeloosstelling geëischt ten gunste van den reeder van het geplunderde schip en van de zeelieden. De Marokkaansche regering heeft aan dien eisch voldaan en de gouverneur van Tanger heeft thans aan den consul-generaal te kennen gegeven, dat hem eene som van 35000 francs tot dat doel zal ter hand gesteld worden.

— Een herbergier te Magny (departement der Seine en Marne) had in zijn kelder, welke van geen luchtgat voorzien is, eene vrij aanzienlijke hoeveelheid aan het gisten zijnde bier staan. Twee personen bevonden zich dezer dagen in de herberg en eischten eene flesch wijn, waarop de herbergier zijne dienstbode naar den kelder zond om die te gaan halen. De dienstbode kwam niet terug, waarop de vrouw des herbergiers zich naar den kelder begaf, doch ook niet terugkwam. Alsnu ging de herbergier zelf, doch deze zag men ook niet weder. De bezoekers der herberg een ongeval vermoedende, lieten zich door eene andere dienstbode den kelder wijzen en verdwenen eveneens. Deze laatste ging alsnu hulp halen en gelukkig passeerde juist een student in de geneeskunde; deze vernemende dat er gistend bier in den kelder was, kwam terstond tot het vermoeden dat het koolstofzure gaz eene bedwelming bij de in den kelder afgedaalde personen te weeg gebragt had. Dit werd bewaarheid; niet dan met de grootste moeite mogt het gelukken hen uit den kelder te halen. De herbergier, zijn vrouw en de twee bezoekers herstelden, doch de dienstbode had reeds den geest gegeven.

— In de *Gazette de France* leest men het volgende: Eene zekere onderwijzeres, niet verre van de dertig jaren verwijderd, den ongehuwden staat moede en die er welligt aan wanhoopte een welgesteld man tot echtgenoot te zullen bekomen, vond geen ander middel om haren droom van een rijk huwelijk te verwezenlijken, dan hare bevallige, ofschoon reeds wat bedaagde persoon te laten verloten. Zij kondigde aan, dat zij vijf honderd loten, elk duizend francs zoude uitgeven; dat al naarmate er zich inteekenaars opdeden, hunne inschrijvingen bij een notaris gedeponeerd zouden worden, en dat de trekking der loterij eerst dan zoude plaats vinden, als al de billetten verkocht waren, namelijk wanneer de som van een half millioen francs volledig zoude zijn, en dat de bezitter van het winnende nummer de vrouw en de bruidschat tevens zoude bekomen.

Een jaar na de opening dier zonderlinge inschrijving, was zij volgeteekend en de trekking der loterij heeft eene maand geleden bij een notaris, ten overstaan van twee getuigen, plaats gehad.

ENGELAND.

In de *North South Gazette and Northumberland and Durham Advertiser van* 16 dezer, leest men den volgenden brief:

Aan den Uitgever van de North and South Shields Gazette.

Mijnheer!

Sta mij toe van uw dagblad gebruik te maken, om onze opregte en hartelijke dankbaarheid te betuigen voor de vriendschap en menschlievendheid, ons bewezen door den gezagvoerder Nepperus, van de Hollandsche bark *Mercurius*, van Middelburg op 30 Sept. en drie daaraanvolgende dagen. Terwijl wij met ons schip geheel lek lagen en aan de golven waren prijs gegeven, drong de gezagvoerder Nepperus met zijn barkschip door tot onze brik *Hope*, van Shields, in de toppen van welk schip wij ons drie nachten hadden opgehouden onder hevigen wind en verschrikkelijk weder. Waarlijk, wanneer dan ook die gezagvoerder Nepperus en zijne manschappen ons niet geholpen hadden, weet God alleen wat er van ons geworden ware, daar drie andere schepen ons op korten afstand voorbij gingen zonder de minste acht op ons te slaan, ofschoon wij eene noodvlag hadden geheschen, zoodat deze ons onmenschelijk blootstelden aan het gevaar van te vergaan. Welk een wreed en lafhartig gedrag van menschelijke wezens tegenover zeelieden! Deze eenvoudige uitdrukking van onze dankbaarheid, mijnheer de uitgever! is slechts eene niets beteekenende belooning voor de bijzondere voorkomendheid en menschlievendheid van gezagvoerder Nepperus. Intusschen is het al wat wij op dit oogenblik vermogen voor iemand, wiens edel en edelmoedig hart, niet tevreden met ons van den dood gered te hebben, ons nog op de onbekrompendste wijze deed voorzien van kleedingstukken, voedsel, wijn en andere benoodigdheden, om ons lijden te lenigen, gedurende al den tijd dat wij bij hem waren. De hemel geve, dat het ongeluk hem nooit overkome zich te bevinden in een toestand, gelijk aan dien, waaruit bij ons zoo edelmoedig heeft gered.

South Shields, 13 October 1856.

Zoo voor zich zelfs als voor de bemanning van de verongelukte brik *Hope*.

(Get.) JOHN Y. JOHNSON, gewezen gezagvoerder.

— Van het Italiaansche op Malta gestationneerde legioen, zijn vele die niet naar hun vaderland wilden terugkeeren, op hun verlangen naar Engeland getransporteerd. Thans verneemt men, dat op hun overtogt aan boord van de *Tudor*, eene muiterij is uitgebarsten en wel op aanstooken van den luitenant Anghera, welke echter gelukkig werd onderdrukt; deze luitenant had de soldaten diets gemaakt, dat men hen naar Amerika en niet naar Engeland overbragt. Zijn plan moet echter daarin bestaan hebben, zoo zegt de *Malta Times*, om de Engelsche officieren te overrompelen alsook de trouw gebleven Italianen, dan den gezagvoerder van het schip te dwingen naar Sicilie te stevenen, daar te landen en de van des oproers op te steken.

— De *Advertiser* deelt betreffende de behandeling der staatkundige gevangenen in Frankrijk het volgende mede: De op Belle Isle zittende republikeinen zijn van zes tot zeven jaren, en eenigen voor hun leven veroordeeld. Hun vonnis luidt niet dat zij in de ijzers geklonken moeten worden of eene onteerende gevangenisstraf moeten ondergaan. Desniettemin zijn zij aan dezelfde tucht als de gemeenste dieven onderworpen, en buitendien zullen, naar men zegt, de voor hun leven veroordeelden, naar Corsika worden overgebragt, waar op bevel des keizers eene soort van cellulaire gevangenis gebouwd is. Het eerste transport zal tusschen 15 en 30 November derwaarts vertrekken, doch in alle stilte. Keizer Napoleon heeft het geregtelijke vonnis door eene magtspreuk veranderd. Nog erger moet een andere willekeurige maatregel des keizers zijn. Voor verscheidene maanden was de straftijd van verschillende ge-

---

kon ik niet losrukken. Ik voelde, terwijl ik te vergeefs alle pogingen in het werk stelde, mijne krachten en voorts alle hoop verdwijnen. Het akelige tooneel, hetwelk ik in de kajuit voor oogen had gehad, drukte loodzwaar op mijne ziel.

Waar was Rimmer? Die gedachte vloog als een bliksemstraal door mijne ziel. Hij was daar niet meer. Hij was naar boven gestegen.

Twee gewigten lagen daar, die in vreesselijke haast schenen afgeworpen te zijn. Ja, Rimmer was weg. Ik keek naar boven; de boot zweefde en zwaaide boven mij heen.

— Langer kon ik niet vertoeven, al was al het goud van Golconda in het schip aanwezig geweest. Ik wilde niet langer in het gezelschap van die vreesselijke lijken mij opbouden.

Dus terug! — De vrees schoot mijnen voeten vleugelen aan. Ik trok de ladder naar beneden, doorliep nog eenmaal het hol van het schip en ging naar de plaats, waar ik het eerst naar boven was geklommen. Het was donker — eene nieuwe siddering greep mij aan: het luik was gesloten.

Goede hemel! was het door eene menschelijke hand toegeslagen! Of had een der vreesselijke gedaanten van de kajuit zulks gedaan? Had de satan, die op mij sprong?. Ik ijlde vol angst weêr heen. Hier kon ik echter niet blijven; ik moest voort, ik moest mij aan deze verschrikkelijke plaats onttrekken. Ik klom de ladder op en trachtte de deur in de hoogte te ligten. Zij bood wederstand aan mijn pogen; ik drukte met den helm van mijn hoofd er tegen; de ladder onder mij knikte, maar het luik week geen zier. De sterke buis van mijn kostuum geraakte tusschen de opening; ik greep een ijzeren stang, dien ik als hefboom gebruikte; het luik werd een weinig in de hoogte geligt, maar hooger kon het niet. Ik keek om mij heen en zag eenige blokken hout, met wier hulp ik het zware luik flink omhoog hief, en, om die opening te behouden, schoof ik een van die blokken daartusschen. Die arbeid ging echter langzaam en met moeite van de hand; na langdurige inspanning had ik slechts het luik vier duim in de hoogte kunnen heffen.

De zee werd hoe langer hoe onstuimiger. Het gezonken schip gevoelde ook die beweging en dreunde. Plotseling kantelde het om en bleef op éénen kant liggen.

Ik deed mijn best, om ergens een uitweg te vinden, ten einde op het dek te komen; maar het gelukte mij niet. Ik keerde naar het luik terug ging vol vertwijfeling zitten en wachtte den dood slechts af. Geen de minste hoop had ik, om verlost te worden. Mijn einde was nabij.

De boot, door het geweld der golven bewogen, kreeg een stoot. Zij stond nu als op eene helling; de minste aandrang van het water zou voldoende zijn geweest, om haar geheel te doen kantelen. De boot kraakte, dreunde en draaide zich naar éénen kant om Terwijl zij met het dek loodregt op den bodem der zee stond, klom ik op de ladder en hief het luik in de hoogte. Ik sprong er uit en kwam op den grond. Het was hoog tijd, want een oogenblik daarna kantelde het schip weêr om.

Met eene laatste inspanning van mijne krachten trok ik aan mijne gewigten; zij schoten fluks los en vielen op den grond. Dadelijk begon ik in de hoogte rijzen en eenige oogenblikken daarna zwom ik op het water.

De Hemel zij gedankt! Dáár vertoonde zich de sterke boot, bemand met mijne wakkere kameraden! Zij merkten, dat ik naar boven rees, zij keken mij aan, kwamen naderbij en ik was gered.

Rimmer was van de gruwzame plek weggevlugt, toen ik in de kajuit binnentrad, maar bleef toch in de boot, om mij eene behulpzame hand te bieden. Hij deed nimmer meer een duikerstogt, maar werd, na verloop van tijd, zee-kapitein. Ik bleef bij mijn handwerk, maar dook slechts naar schepen, wier bemanning gered was.

Ik behoef niet te zeggen, dat de Marmion niet meer bezocht werd.

vangenen verstreken, doch in plaats van in vrijheid gesteld te worden, werden zij onder militaire begeleiding en in het geheim van Belle-Isle naar St. Pélagie en van daar naar Lambessa vervoerd.

— De keizer van Marokko heeft op de vertoogen van den Engelschen zaakgelastigde aan de reeders van de bark *Hymen*, welk schip in de maand Mei jl. door de zeeroovers van het Riff eiland aangevallen en geplunderd werd, eene schadeloosstelling verleend van £ 16,000.

— Uit Malta wordt van den 15den October aan *the Sun* geschreven, dat de eilanden Malta en Gozo zulke hevige schokken van aardbeving hebben ondervonden, als de oudste inwoners zich niet kunnen herinneren. In de stad La Valette is geen enkel gebouw of het is meer of min beschadigd. Te Civita Vecchia, in het binnenste van het eiland, hebben al de kerken, kloosters en het hospitaal veel schade geleden.

BRITSCH INDIË.

PROCLAMATIE.

FORT WILLIAM. DEPT. VAN BUITENL. ZAKEN.

Den 1sten November 1856.

De Rt. Honble. gouverneur-Generaal van Indië in Rade, ingevolge ontvangen last van Harer Majesteits Gouvernement bevel gegeven hebbende, tot maatregelen ter opening van vijandelijkheden tegen Perzie, heeft goed gevonden, en beveelt bij dezen, dat aan alle Perzische koopvaardijschepen die zich op den tijd der bekendmaking van dit bevelschrift zullen bevinden in eenige haven of te eeniger plaatse van Harer Majesteits Indische bezittingen, onder het bestuur van de O. I. compagnie, zal worden toegestaan eenen tijd van dertig dagen, ingaande op den dag der afkondiging van dit bevelschrift, om hunne ladingen in te nemen en van die havens of plaatsen te vertrekken, — en dat zulke Perzische koopvaardijschepen indien zij op zee door eenig schip der Indische zeemagt worden ontmoet, en uit hunne papieren blijkt, dat zij hunne lading hebben ingenomen vóór de expiratie van bovengestelden termijn, hunne reis vrijelijk zullen mogen vervolgen, onder dienverstande nogthans dat het bij dezen bevolene van geene toepassing is, noch zal mogen worden toegepast, op Perzische schepen, waar zich aan boord eenig officier in de militaire dienst van het Perzische gouvernement zal bevinden, of wel dat verbodene waren of krijgsbehoeften of eenige depêche van, of aan, het Perzische gouvernement, met zich voert.

Bevelende de Rt. Honble. gouverneur-generaal van Indie in Rade bij dezen verder, dat aan elk Perzisch koopvaardijschip dat vóór dezen eersten November 1856 van eenige vreemde haven zal zijn uitgezeild naar eenige haven of plaats in Harer Majesteits Indische bezittingen, zal worden toegestaan in zulk eene haven of plaats binnen te loopen, hare lading te lossen, en daarna onverwijld te vertrekken, zonder daarin te worden bemoeijelijkt; en dat bij aldien dergelijk schip op zee door eenig schip van de Indische zeemagt wordt ontmoet, zal worden toegestaan deszelfs reis te vervolgen.

De Rt. Honble. gouverneurs in Rade van Madras en Bombay de Honble. luit. gouverneur van Bengalen, de gouverneur van de Straits-settlements, de gezagvoerders van Pegu en van de Tenerassim en Martaban Provinciën en verders alle ambtenaren en authoriteiten in Harer Majesteits Indische bezittingen onder het bestuur der O. I. Compagnie, wien zulks moge aangaan, worden gelast voor de getrouwe nakoming dezes zorg te dragen, in zooverre zij daartoe bevoegd zijn.

Op last van den Rt. Honble. gouverneur-generaal van Indie in Rade.

(w. g.) G. F. EDMONSTONE.

Secretaris van het Indisch Gouvernement.

PROCLAMATIE.

FORT WILLIAM. DEPT. VAN BUITENL. ZAKEN.

Den 1sten November 1856.

De Rt. Honble. gouverneur generaal van Indie in Rade, wenschende dat de vijandelijkheden die thans op het punt zijn van tegen Perzie te worden aangevangen, zoo min mogelijk nadeel toebrengen aan de belangen van bijzondere personen, heeft goedgevonden ter kennisse te brengen van alle onderdanen van den Shah van Perzie, die zich bevinden in Harer Majesteits Indische bezittingen onder het bestuur van de O. I. Compagnie, en niet zijn Consuls of Consulaire agenten in dienst van het Perzische gouvernement, dat zij daar zullen mogen verblijven zonder in hunne personen, goederen of regten te worden verkort; en dat hun bescherming zal worden verleend zoo lang zij zich onthouden van alle handelingen ten nadeele van het Britsche gouvernement en de gevorderde gehoorzaamheid in acht nemen aan de bestaande wetten en aan alle besluiten en bevelen van den gouverneur generaal van Indie in Rade.

Op last van den Rt. Honble. gouverneur-generaal van Indie in Rade.

(w. g.) G. F. EDMONSTONE.

Secretaris van het Indisch Gouvernement.

— Onder 13 November komt in de *Sindian* een lang verhaal voor van een ernstig gevecht dat op den 29 Augustus te Herat zou hebben plaats gehad. — Veertien bastions van de stadsmuur werden door verraad aan de Persianen overgegeven. — De gouverneur van Herat, Esau Khan, was in het gebed toen hem daarvan berigt werd gebragt; waarop hij zich terstond aan het hoofd zijner troepen plaatste, den vijand van de bastions verjoeg en hen onder eene vreesselijke slagting tot in hunne legerplaats terugdreef. — Of het nu juist zóó gebeurd is, is moeijelijk te bepalen: het schijnt echter zeker, dat de Persianen eene zware nederlaag hebben geleden.

Te Teheran was de cholera zoodanig heerschende, dat het Hof de stad was uitgevlugt, doch thans reeds weder op den terugweg. — Het gerucht dat de Shah van Perzie aan die ziekte zou zijn gestorven, schijnt van allen grond te zijn ontbloot.

— Wij lezen in de *Straits Times*: De voorgestelde heffing van tol- of haven-gelden te Singapore en Pinang, is eene belasting, waartegen wij ten sterkste protesteren. — Niet alleen is zulk eene belasting, uit een finantiëel oogpunt beschouwd, geheel onnoodig; maar, als tegenstrijdig met den vroegeren algeheelen vrijdom dier havens, zoude die maatregel door elken voorstander van vrijen handel met leede oogen worden aangezien, als het middel ter ondermijning van den grondslag, waarop het geheele stelsel der plaats is gebaseerd en van den waarborg van haren voorspoed.

Uit een finantiëel oogpunt, gelooven wij alle belasting op schepen ten eenemale onnoodig. — Maar, zal men vragen, van waar dan de kosten bestreden tot onderhoud van de haven? — Het antwoord op die vraag is zeer eenvoudig — offer het noodelooze op aan datgene wat waarlijk nut aanbrengt — wend het snoeimes aan daar, waar het het lijden kan. — Het tractement van den opperregter is gehalveerd; het inkomen van den Resident Councillor is terug gebragt tot op de helft van wat zijn voorganger genoot; — welnu, volg datzelfde bezuinigingsstelsel en op grond van billijkheid en algemeen belang, verminder in diezelfde verhouding het tractement van den gouverneur, dat zulk eene besnoeijing zeer goed kan lijden. — Daar men niet kan verwachten dat zulk een patriotisch voorstel van de tegenwoordig in functie zijnde eerste autoriteit zoude uitgaan, laat dan de eerste *goede* vacature, dáár waar de Ropij gangbare munt is, ons vrij maken van een pecunieel bezwaar, dat, indien het gevonden moet worden uit eene belasting op schepen, een hinderpaal stelt aan de vooruitgang en welvaart der havens in questie. — De welvaart van Singapore is het gevolg van den algeheelen vrijdom van havengelden en in- en uitvoer-regten en elke poging om zulke lasten in te voeren, moet door alle geoorloofde en wettelijke middelen ten krachtigste worden tegengegaan.

De *Calcutta Phoenix* geeft een treurig overzigt over den staat der Bengaalsche Marine. — Zij schrijft: „De ster „der Bengaalsche Marine is niet aan het rijzen. — De „*Phlegetan*, de *Nemesis*, de *Proserpine* en de *Enterprise* „werder successivelijk afgekeurd. Op bijna dezelfde plaats „waar de *Shoe-gong* in weinige uren werd uiteengeslagen, „ontkwam de *Tubal Cain* na kortelings ter naauwernood „een gelijk lot. — De *Tenerassim* zal moeten gesloopt „worden en zoo de *Sesostris* de laatste haar overkomene „ramp kan te boven komen, dan zal zij door ouderdom „welhaast onbruikbaar worden." Bij deze lijst kan men nog de *Hooghly* voegen die binnen kort naar Calcutta zal vertrekken, om daar, als zij het nog wordt waardig gekeurd wordt, te worden opgelapt.

Het is thans een slecht tijdstip om de zeemagt in goeden staat te brengen, nu Engeland oorlogschepen in China, in de Golf van Perzie en in de buurt van Napels noodig heeft en de politieke horizont aan de Fransche en aan de Russische zijde zich verduistert.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum	*Vlag*	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Van*
Jan. 1	Nederlandsche	Elizabeth Anthonia.	J. Jansen.	Batavia.
„ —	„ Ind.	Bacht Mastora.	Said Alie Alhabassij.	Pontianak.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum	*Vlag*	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Naar*
Dec. 31	Ned. Ind.	Aldjoesoor.	Said Mohamat bin Oemar Segaf.	Banda via Amboina.
„ —	„ „	Little Tot.	Katjoong.	Pasoeroean.
„ —	„ „	Digna.	Oedin.	„
„ —	Fransche	Washington.	J. Laville.	Frankrijk.
„ —	Ned. Ind.	El Machlaar.	S. Abd. Rachm. b. Aboe b. Bakir.	Banj. via Grissee.
Jan. 2	Fransche	Bougainville.	V. E. Albo.	Nantes.
„ —	Hamburg	Christian.	G. P. N. Bender.	China.

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Bestemming*	*Agenten*
Baliesche	Gruda.	Ray.	Onbekend.	Fraser Eaton & Co.
„	Venus.	Kerto.	„	„ „ „ „
Engelsche	Velocity.	Wm. Paul.	Cowes.	„ „ „ „
Fransche	Alphonse Nicolas Cèzard.	F. Le Bozec.	Nantes.	„ „ „ „
Nederlandsche	Biesbosch.	Mugge.	Nederland.	„ „ „ „
„	Juno.	Chevalier.	„	„ „ „ „
„	Trijntje Fenna.	J. F. des Ruelles.	„	„ „ „ „
„	Java's Welvaren.	de Veer.	„	„ „ „ „
„	Minister Thorbecke.	van Duijn.	„	„ „ „ „
Engelsche	Emma.	Griffin.	Onbepaald.	Adam & Co.
Nederlandsche	Elizabeth Antonia.	J. Jansen.	Amsterdam.	Schimmelpenninck & Co.
„	Elisabeth.	H. F. Klok.	Onbepaald.	Van Leeuwen & Co.
„	President Ram.	Ulrich.	Nederland.	„ „ „ „
„	Maria Veronica.	G. Mulder.	„	P. Kervel & Co.
„	Constantia.	Vonck.	„	Ruyl Cramer & Co.
„	Louise Prinses der Nederlanden.	Florijn.	„	„ „ „ „
Engelsche	Lady Raglan.	Chape.	China.	Major Matzen & Co.
Nederl. Ind.	Al Adanie	Hadjie Hassan.	Batavia.	Gezagvoerder.
„ „	Alnair	S. Awab b. Awab Said.	Grissee.	„
„ „	Harriet.	Kenna.	Timor Koepang.	Nash.
„ „	Resgil Gair.	Sech Achmat bin Abdulla Alan.	„	Gezagvoerder.

SCHEPEN LIGGENDE TER REEDE.

Z. M. wachtschip Batavia, stoomschepen Onrust, Vesuvius, Suriname en Celebes; de schoenerbrik de Lansier; de schepen Alphonse Nicolas Cézard, Alfulck, Biesbosch, Elizabeth, Velocity en Elizabeth Anthonia; de stoomschepen Banda en Soerabaya; de barken Fatal Maän, Adrakool Haer, Hoksing, Maria Veronica, Balgis ths. hernd. Mandarijn, Trijntje Fenna, Louisa Prinses der Nederlanden, Constantia, Djoemoeroet, Zuid-Holland, Tatas Banjermassing, Fathool Wahap, Java's Welvaren, Fathool Barie, Al Adenie, Minister Thorbecke, Juno, Fathul Joesoor, Kalimanten, Ocean, President Ram, Emma, Lady Raglan en Bacht Mastora; de brikken Gruda, Siekanoegrahan en L'Espérance; de schoeners Tio Kiem Tiang Thai, Tjanlie, Emelie, Kiem Ingsoen, Attaief, So-Ookdia, Venus en Pinang; de kotters Tedok en Riengit.

Aan- en uitvoer te Soerabaya van den 2den tot en met den 3den Januarij 1857.

AANVOER.

Van Batavia per het Ned. schip *Elisabeth Antonia*, gezagv. J. Jansen, agenten Schimmelpenninck & Co.

10 bladen koper, Ruyl Cramer & Co; 8990 ledige goenie zakken, Schimmelpenninck & Co; 203/1 ledige leggers, Kervel & Co; 2040 vloersteenen, Johan; 5 kisten beschuit, Thomas; 15 meubels, 14 kisten passagiers goederen, Order.

Van Pontianak per de Ned. Ind. bark *Bacht Mastora*, gezagv. Said Alie Alhabassy, agent Gezagv.

20,000 stuks klappernoten, Gezagvoerder.

UITVOER.

Naar Riouw per het Nederl. schip *Mandarijn*, gezagv. J. Worthington.

4916 42/100 picols rijst, 12 28/100 picols Jav. tabak, Tjoe Ing.

Naar China per het Hamb. schip *Cristian*, gezagv. Binder.

200 picols rotting, Adam & Co; 816 90/100 picols groene katjang, 2,922 33/100 picols rijst, Major Matzen & Co.

Naar Frankrijk per het Fransche schip *Bougainville*, gezagv. V. Albo.

4706 75/100 picols suiker, B. J. van Eck & Co.

Marktprijzen.

SUIKER No. 16 per picol *f* 18.—
Idem. „ 15 „ „
Idem. „ 14 „ „
Idem. „ 13 „ „
Idem. „ 12 „ „
KOFFIJ per picol. *f* 32.—
RIJST (CARGA) per koijang *f* 105 à *f* 110.—
Id. (WITTE) „ „ *f* 135 à *f* 140.—
KOEHUIDEN per 100 st. *f* 300.—
ARAK per legger *f* 120.—
OLIE (KLAPPER) per picol *f* 24.—
OLIE (KATJANG).
KADJANG MATTEN *f* 10.—
ROTTING *f* 9.—
WISSELKOERS 105%

BIJVOEGSEL tot den *OOSTPOST* N°. 2, dd. 5 *Januarij* 1857.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT

Van den 31sten December 1856, N°. 105.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Eervol, uit 's lands dienst, onder toekening van pensioen, de gewezen klerk ten burele van den assistent-resident van Benkoelen J. E. Nan.

BENOEMD:

Tot lid in den raad van justitie te Samarang, de griffier bij den raad van justitie te Soerabaya mr. P. J. Roozegaarde Bisschop.

Tot griffier bij den raad van justitie te Soerabaya, de officier van justitie bij den raad van justitie te Amboina mr. L G. Bouricius.

Tot assistent-resident van Mandheling en Ankola (Sumatras Westkust), R. Zellner, thans op non-aktiviteit, laatst assistent-resident der Lima Poeloe Kotta's (Sumatras Westkust), van verlof uit Nederland teruggekeerd.

BEVORDERD:

BIJ DE INDIGO-KULTUUR.

Tot assistent der tweede klasse, de assistent der derde klasse F. W. A. van Stralendorff.

Tot assistent der derde klasse, de opziener der eerste klasse B. H. Outhoof.

Tot opziener der eerste klasse, de opziener der tweede klasse C. F. Bisschoff.

VERLEEND:

Een 2jarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den kontroleur der 1ste klasse bij de landelijke inkomsten en kultures M. H. J. Kollmann.

Militair Departement.

ONTSLAGEN:

Op hun verzoek, eervol, uit Z. M. militaire dienst, met behoud van regt op pensioen, de kapiteins der infanterie W. de Mol en K. F. Stoelman.